

13 ЯНВ 1906

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ.— 50

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1905

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' όλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγᾳ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιεραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σπουδαία ἐθνικὴ ἀνάγκη — Τοῖς συνδρομηταῖς — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Ἐκκλησία Ρωσσίας — Νεκρολογία (Ἑλένης Ν. Ζαρίφη).

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

δαπάναις ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἐσχάτως ἐπλήρωθη, φιλογενεῖ μερίμνη τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ πολλοῦ ἐργαζομένου «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων». Ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης ἐχορήγησε τῷ Συλλόγῳ τούτῳ τὰ ὑλικά μέσα πρὸς ἱκανοποίησιν εὐσεβοῦς πόθου, ὃν ἥσθανόμεθα πάντες οἱ τὰ σχολεῖα τῆς παρ' ἡμῖν κατωτέρας παιδείας ἐπισκεπτόμενοι, ὧν τὰς αἰθούσας τῆς τῶν μαθημάτων παραδόσεως ἐκόσμου πινάκες ἐπεξηγηματικοὶ ξενόφωνα φέροντες ὀνόματα, ἢ λέξεις τινὰς ἐλληνικὰς ἐξηγούσας κακόπλαστον καὶ κακόγραπτον παράστασιν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Δέκα λαμπροὶ πινάκες, εὐμεγέθεις, ἀρίστα ἐσχεδιασμένοι, θαυμασίως ἐκτετυπωμένοι, περιστώσι μὲν ἱσαριθμούς ἐκ τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης σκηνῶν, τοσοῦτον δὲ ζωηρὰν προξενούσι τῷ

ὁρῶντι τὴν ἐντύπωσιν, ὥστε νὰ συμπληρῶσι τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου, ἐγχαράττοντες ἀνεξιτήλως ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μικροῦ μαθητοῦ τὰ διδασκόμενα. Δυναμέθα εἰπεῖν ὅτι οὐ μόνον τὸν μικρὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν προκεχωρημένον τὴν ἡλικίαν διδάσκουσι θαυμασίως οἱ ἐντεχνοὶ πινάκες, οὓς ἐδωροφόρησεν εἰς τὴν σπουδάζουσαν ὀρθόδοξον νεολαίαν ἡ γενναία καὶ εὐσεβὴς δωρεὰ τοῦ κ. Εὐγενίδου.

Οἱ δέκα λαμπροὶ πινάκες οὗτοι παραστῶσι τοὺς Μάγους, τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν, τὸν Ἰησοῦν ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, τὴν εὐλογίαν τῶν μικρῶν παιδίων, τὸν μονογενῆ τῆς χήρας υἱόν, τὴν μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος ὁμιλίαν, τὸν Μυστικὸν δεῖπνον, τὴν Σταύρωσιν, τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος. Ὑπογράφονται τίτλοι μόνον ὑπὸ τὰς ἐξαισίας ταύτας παραστάσεις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ἐκδόσιν χορηγήσαντος, οὐχὶ δὲ τίνων καλλιτεχνῶν εἰσιν ἔργα. Ἄλλ' ἂν ἡ ἐκλογή τιμᾷ τὸν ἐποπτεύσαντα τῆς τεχνικῆς τούτων ἐπεξεργασίας κοινωρετῇ Σύλλογον, ἂν αὕτη ἀρχὴ πρὸς ἐπαινὸν τοῦ λαμπροῦ τούτου σωματείου, ἡ χορηγία τοῦ κ. Εὐγενίδου συνίστησιν εἰς τὴν κοινὴν εὐ-

γνωμοσύνην καὶ πάλιν καὶ πολλάκις τὸν εἰς πλήρωσιν εὐσεβοῦς καὶ χριστιανικῆς ἀνάγκης σπεύσαντα. Τούντεστιν ὁ μαθητὴς ὁ τερπόμενος ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν προϊόντων τῶν καλῶν τεχνῶν θέλει κρατεῖ ἐν τῇ μνήμῃ πᾶν τὸ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας αὐτῷ διδασχθὲν, καὶ ἡ ἐκ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἐντύπωσις ἐνισχυομένη τοιούτῳ τρόπῳ θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἐκ παιδῶν μόρφωσιν τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ, θεμελιουσα ἐν τῇ πίστει τὸν ἀνεπαίσχυντον πρὸ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ πιστὸν ἐργάτην τῶν θεῶν ἐντολῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, εὐλογοῦσα τὸ θεάρεστον ἔργον τῆς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς σχολεῖα προμηθείας ἀριστουργημάτων τοιούτων, εὐχεταὶ νὰ πολυπλασιασθῶσιν οἱ γενναῖοι προστάται τῶν κοινωφελῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ κοινωφελὴς Σύλλογος τῶν ὠρελίων βιβλίων ἐκδίδει συγχρόνως σειρὰν πινάκων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, συνδρομῇ γενναῖα τῶν μεγατίμων ὁμογενῶν κκ. Γρηγ. Μαρασλῆ καὶ Μ. Κοργιαλένιου, περὶ δὲ τῆς τεχνικῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ὑπ' ὅφιν ἡμῶν ἔχοντες τοὺς δέκα πίνακας τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπὲρ ὧν ἐδαπάνησεν ὁ κ. Ε. Εὐγενίδης. Πρωτίστη τῆς παρ' ἡμῖν πρώτης παιδεύσεως ἀνάγκη ἐξεπληρώθη. Ὁ πάσης ὑποστηρίξεως ἄξιος Σύλλογος ἔγνω, ὡς πρὸς τὴν εὐδωσιν τῆς παιδεύσεως ταύτης, ἐκ Θεοῦ νὰ ἄρξηται καὶ πρὸ τῶν ἐπικειμένων μεγάλων ἐορτῶν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ γῆς σωματικῆς ἐπιφανείας παρέχει ταῖς ἐφορίαις τῶν καθ' ἡμᾶς σχολείων λαμπρὰ τῆς εὐσεβοῦς προαιρέσεως ἐριτίμων ὁμογενῶν τὰ τεκμήρια, χειραγωγῶν τὸν χριστιανόπαιδα ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων αὐτοῦ, δι' ἧς τὸ Γένος ἀσινὲς διήλθε τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας»

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας», ἐκφράζουσα θερμὰς τὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων συνδρομητῶν προθυμηθέντας νὰ ἀποτίσωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τε καὶ τοῦ κλήρου αὐτῶν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, παρακαλεῖ τοὺς ἐξ αὐτῶν εἰσέτι καθυστεροῦντας τοιαύτας ὅπως εὐάρεστηθῶσι νὰ ἐπισπεύσωσι ταύτας συντελοῦντες οὕτως εἰς ἀνακούφισιν καὶ ἐκπλήρωσιν ἀπαραιτήτων καὶ ἐπειγουσῶν ὑλικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φύλλου, οὗ, ὡς γινώσκουσιν, ἡ συντήρησις καὶ λειτουργία διὰ μόνου τοῦ πόρου τούτου, τῶν συνδρομῶν, διενεργεῖται.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μητρόπολις Καισαρείας.—Ἀξιοχρέω ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Καισαρείας, ἐπεφορτίσθη τὸ καθῆκον τοῦτο τοῖς εὐσεβέσι καισαρεῦσι τοῖς διαμένουσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Ἀμισῷ καὶ Ἀδάνοις. Ἐνεκα τῆς εἰς τὰ μέρη ταῦτα κυρίως διασπορᾶς τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν καισαρέων, εὐημεροῦντων ὑλικῶς, ἡ διατήρησις τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας ἀποβαίνει προβληματικῇ, ἐν τινι δὲ μέτρῳ καὶ τῶν ἐν κομπολόεσι σχολείων ἡ καλὴ συντήρησις, ἐκ δὲ τῆς ὀφειλομένης τῷ πρωτοθρόνῳ τῶν τοῦ Οἴκου. Θρόνου μητροπολιτῶν ἐπιχορηγήσεως ἐλάχιστον μέρος συναθροίζεται, ἀνάξιον λόγου. Ἐλπίζομεν ὅτι τῇ δικαίᾳ ταύτῃ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας συστάσει θέλουσι συμμορφωθῇ πάντες, ἰδίᾳ δ' οἱ εἰς τὰς τέσσαρας ταύτας πόλεις ἐμπορευόμενοι Καισαρεῖς, στοιχοῦντες τῷ παραδείγματι τῶν εὐσεβῶν αὐτῶν γονέων.

Μητρόπολις Θεσσαλονίκης.—Ἀναγγελλθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι δυσχέρειαί τινες παρεμβάλλονται τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ σέρβοις ὀρθόδοξοις περὶ τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ νεκροταφείῳ ταφὴν τῶν εὐσεβῶς ἀποθνησκόντων ὁμογενῶν αὐτῶν καὶ ὅτι παρακωλύονται νὰ γράφωσιν ἐπὶ τῶν τάφων ἐπιτυμβίους ἐπιγραφὰς σερβικὰς, ἐνεκρίθη νὰ χορηγήσῃ περὶ τούτου πληροφορίας σαφεῖς ἡ ἱερὰ μητρόπολις Θεσσαλονίκης.

Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως.—ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει πυρκαϊᾶς παθόντων ὁμογενῶν πολλὰ μὲν ἐπιτροπαὶ συνεστάθησαν ἐν πολλαῖς πόλεσι τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ γείτονος ἑλληνικοῦ βασιλείου, δυστυχῶς δὲ τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν ποσὸν οὐχὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον ἀπεδείχθη. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπεῖα μόλις συνέλεξε τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων ἐν τοῖς ἐράνοις τῶν ἐπαρχιῶν παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μὲν Κέρκυρα συνεισήνεγκε 40 χρυσὰ φράγκα καὶ 683 δραχμὰς, ἡ δὲ Ἀνδρος 502. Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκ Κερκύρας συνδρομῶν ἀναγράφεται ὁ μὲν πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος συνεισενεγκὼν δραχ. 10, ὁ κ. Ἀθ. Ἀνεμογιάννης 75, ὁ κ. Ἀθ. Σταυρίδης 50, οἱ δὲ λοιποὶ ἐβδόμηκοντα καὶ εἰς ποσὰ μικρότερα. Περὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν συναθροισθέντων ἐράνων γράφωμεν μετ' ἄλλους ψυχικοῦ ὁ φιλογενὲς συντάκτης τοῦ «Ἀγῶνος» τῶν

Ἀθηνῶν καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν πολυταλάντων ὁμογενῶν παραθίγων, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀξιότιμοι δημοσιογράφοι, ἐλπίζομεν ὅτι εἰσακουσθήσονται, διότι ἡ τῶν παθόντων ὑποστήριξις ἐπιβάλλεται πᾶσιν ἡμῖν ὡς ἱερὸν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους καθήκον.

Μητροπόλις Σμύρνης. — Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, καθὰ γράφουσιν αἱ συμυρναϊκαὶ ἐφημερίδες, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Σμύρνης κ. Βασίλειος, μετὰ νόσον βαρεῖαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας διαρκέσας, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Φωτεινῆς καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

Μητροπόλις Διδυμοτείχου. — Διὰ τῶν ἐπανεληλυμένων νουθεσιῶν καὶ προτροπῶν τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου Βαφείδου, καθὼς ἀναγγέλλει ἡ ἐφημερίς «Ἐβρος» τῆς Ἀδριανουπόλεως, κατορθώθη νὰ μένωσι κλειστὰ κατὰ τὰς κυριακάς τὰ καζνεῖα καὶ ἐργαστήρια τῶν ὁμογενῶν.

Μητροπόλις Λήμνου. — Ἐνεκεν ἐπιστολῆς τῶν ἐν Λήμνῳ κοινοτικῶν ἀρχῶν, αἰτουμένων ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀποκλεισμὸν δύο τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὰ κοινὰ ἀναμίξεως, ἐγράφησαν τὰ δέοντα τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου κ. Γενναδίῳ, ὅπως συγκαλέσας τοὺς εἰσέτι, δυστυχῶς, ἐν Λήμνῳ διαφερομένους συμβουλευσῇ τούτους ἵν' ἀπέχωσι πάσης πρὸς ἀλλήλους ἀντεγκλήσεως καὶ προστριβῆς, εἰλικρινῶς καὶ μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς συνεργαζόμενοι πάντες ὑπὲρ ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐοδόσεως τῶν κοινῶν αὐτῶν καθιδρυμάτων.

Μητροπόλις Ἐλευθεροπόλεως. — Ἐκ τῆς «Ἀληθείας» τῆς Θεσσαλονίκης μανθάνομεν ὅτι ἡ ὁμογενὴς κοινότης Πραβίου ἀνέλαβε τὴν ἐξ ιδίων συμπλήρωσιν τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀστικῆς σχολῆς, ἐπὶ τετραετίαν μενούσης ἀτελοῦς, ἐκ προχείρου δ' ἐράνου συνήχθησαν 205 τουρκικαὶ λίραι, καταδεικνυμένου καὶ πάλιν τοῦ θερμοῦ τῆς φιλογενείας αἰσθήματος καὶ τῆς πρὸς τὴν πάτριον παιδευσιν ἀφοσιώσεως, ἥτις διακρίνει τὰς ὀρθοδόξους ἐν Μακεδονίᾳ κοινότητας.

Μετακομιδὴ ἀγίων λειψάνων. — Παρελήφθη ἀπὸ Σηλυβρίας ἐγκαίρως τεμάχιον ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ λειψάνου τοῦ κοινῶς ἀποδομένου τῇ ὁσίᾳ Εὐνῇ τῇ ἐν Καρίᾳ καὶ μετεκομίσθη ἥδη εἰς Μύλασσα, ἱκανοποιηθέντος οὕτως εὐσεβοῦς πόθου τῶν Μυλασσέων. Τὸ ἱερὸν λεί-

ψανον παρέλαβεν ἐκ Σηλυβρίας ἐπιτροπεῖα ἐκ τοῦ πανοσ. ἐν Μυλάσσοις πρωτοσυγκέλλου κ. Φιλαρέτου, ἐνὸς τῶν προκρίτων καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς αὐτόσε ἀστικῆς σχολῆς καὶ προλύτου τῆς θεολογίας ἐλλογ. κ. Ἰ. Κακούλη.

Λειτουργικὰ βιβλία. — Προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου καὶ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐνεκρίθη ἵνα ἀρξῇ ἡ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τούτῳ ἐκτύπωσις τῶν λειτουργικῶν ἡμῶν βιβλίων, γενομένης ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέθηκε τὴν ἐπιμελῆ τῶν ἐκδόσεων ἐποπτεῖαν εἰς τὸν θεοφιλ. ἐπίσκοπον Παμφίλου κ. Μελισσηνὸν καὶ τὸν Μ. χαρτοφύλακα κ. Μ. Ι. Γεδεών.

Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ. — Χθὲς ἡ Μοναστηριακὴ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐπιτροπὴ συνεδριάσασα καὶ ἐπὶ διαφόρων ὑποθέσεων πολλὰν ὥραν διασκεψθεῖσα διεξεπεραίωσε πολλὰς τοιαύτας, ἐν αἷς τὴν ἐν Κυζίκῳ μονῆς Φανερωμένης, ἀφορῶσαν εἰς οἰκονομικὰ θέματα, τὴν τῆς μονῆς Γκούρας ἐν Ἡπείρῳ, περὶ πακτώσεως κτημάτων περιστρεφόμενῃ καὶ τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἐκκρεμῇ παραμένουσαν χρηματικὴν διαφορὰν τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Χουτουρᾶ πανοσ. κ. Ἀνθίμου καὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς Βαζελῶν.

Μονὴ Σουμελά. — Τῆς ἐν Πόντῳ ἱερᾶς μονῆς Σουμελά προβάσῃς πρό τινος εἰς ἐκλογὴν ἡγουμένου, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τὴν θέσιν ἀρχιμ. κ. Ἰγνατίου, καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα ἀναγγειλάσῃς τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιμ. Χατζῆ Παρθενίου ὡς ἡγουμένου, καὶ ὡς νέου ἡγουμενοσυμβουλίου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος, μὴ ἐγκρίνας τὴν ἐκλογὴν, ἀπαραίτητον ἐθεώρησε νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἡγουμενείᾳ ὁ τέως τοιοῦτος, ἄχρις οὗ διαλευκανθῇ ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἐκτιμηθῶσι δὲ γνωσθέντες οἱ προκαλέσαντες τὴν παραιτήσιν τοῦ πανοσ. κ. Ἰγνατίου λόγοι. Συνοδικῶς ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ ἔλθωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ τε ἡγούμενος κ. Ἰγνάτιος καὶ οἱ ἀρχιμανδρίται κκ. Παρθένιος καὶ Γεράσιμος, κομίζοντες πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν βιβλία καὶ κυρίως τὸ κατάστιχον, ἐν ᾧ εἰσὶν ἰδίᾳ χειρὶ καταγεγραμμένοι ὑπὸ τῶν δωρητῶν οἱ ἐν Ρωσσίᾳ γερόμενοι ὑπὲρ τῆς μονῆς ἔρανοι μετὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως τοῦ διετέθησαν οὗτοι, κομισθῶσι δ' ἐπίσης οἱ τε ἀπὸ τοῦ 1901 λογαριασμοὶ καὶ ὁ κώδης τῶν χρεωστικῶν ὁμολόγων τῆς μονῆς.

Ἐπιτροπὴ ἐλεῶν.— Κατὰ τὴν χθεσινὴν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ὥρισε μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐλεῶν, τῶν διανεμηθισομένων ἕνεκα τῶν ἐπικειμένων ἐορτῶν, ἐπιτροπείας τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Χίου καὶ τὸν ἐκ τῶν λαϊκῶν αὐτοῦ μελῶν κ. Κ. Θ. Ταχιντζῆν μετὰ τοῦ κ. Α. Μαυράκη β' γραμματέως.

Ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαί.— Ἡ ἐνταῦθα πρεσβεΐα τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμένικὸν πατριάρχην ἡγγεῖλεν ὅτι ὁ πεπαιδευμένος γαλάτης καὶ δαφνηφόρος τῆς ἐν Παρισίοις Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας κ. Ἀλφόνσος Α. Πινάρ, ἐπιθυμῶν ἵνα ποιήσῃται ἀρχαιολογικὰς τινὰς καὶ βιβλιογραφικὰς ἐρεῦνας ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμένικοῦ Θρόνου ἱερῶν μονῶν, ἐπιζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὅπως εὐκολύνῃ τοῦτον ἐν ταῖς ἐρεῦναις ταύταις.— Ἐπίσης τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ βασιλείου τῆς Βαυαρίας, διὰ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς πρεσβεΐας, ἐξαιτεῖται τὰ νενομισμένα συστατικὰ γράμματα τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὲρ ἔργου σπουδαιοτάτου, ᾧ ἐπεχείρησεν ὁ ἐν Μονάχῳ βυζαντινολόγος καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἐκδότης τοῦ πολυτιμίου «Βυζαντινοῦ Δελτίου» ἑλλογιμώτατος κ. Κάρολος Κρουμβάχερ, ἥτοι τῆς ἐν ἐνὶ σώματι ἐκδόσεως τῶν ἀρχαίων λειτουργικῶν ἀσμάτων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· ἐπειδὴ δ' ἔχει μὲν ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τρεῖς κώδικας τῶν ἱερῶν μονῶν Μεγίστης Λαύρας καὶ Βατοπεδίου, κωλύεται δὲ νὰ μεταβῇ, ἐπεφόρτισε δόκιμόν τινα λόγιον, κεκτημένον τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, ἵνα καταβῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ λάβῃ φωτογραφικὰ ἀποτυπώματα τῶν σελίδων τῶν χρησίμων αὐτῷ. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης, προθύμως χορηγῶν τὴν προστασίαν αὐτοῦ εἰς ἔργα πολλὴν τῇ ἐπιστῇ τὴν ὀφείλειαν προμνῶμενα, διέταξε ν' ἀπολυθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα συστατικὰ γράμματα. Τὴν αὐτὴν προστασίαν πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἐν Ἑσπερίᾳ λόγιους δέον νὰ χορηγήσωσιν αἱ τε ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναὶ, ὧν γνωστὸν τὸ πρὸς ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας φίλτρον, καὶ πᾶσαι αἱ σταυροπηγικαὶ, ὧν οἱ προέχοντες πατέρες δύνανται νὰ χορηγήσωσι συμβολὴν εἰς τὰς σπουδαίας ταύτας ζητήσεις.

Βιβλία συνιστώμενα.— Ὑπὸ τὴν εὐλογίαν

καὶ τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπέβαλεν ἄρτι τὸ ὑπὸ τὰ πιεστήρια μουσικὸν αὐτοῦ σύγγραμμα, δίτομον, ἐξ 600 σελίδων, ὁ ἀπὸ πολλοῦ δοκίμως τὸ τοῦ ἱεροψάλτου μετερχόμενος ἐπάγγελμα καὶ πρ. πρωτοψάλτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Ἀγαθάγγελος Κυριαζίδης. Χρηματίσας διδάσκαλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς ἐν ταῖς ἀγιοταφτικαῖς σχολαῖς Ἱερατικῇ καὶ Θεολογικῇ, φίλτρον πρὸς τὴν ἱερὰν τέχνην τρέφων, αἰὲν συλλέγων ἀνέκδοτα μαθήματα, ἰδίᾳ τὰ κατὰ τὰς «προὔπαντήσεις» καὶ λιτανείας ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει ψαλλόμενα, συνέταξε πληρεπὲς σῶμα τοιούτων ἐπιθυμῶν δὲ νὰ καταστήσῃ τὸ ἔργον χρῆσιμον καὶ τοῖς τὴν ἱερὰν μουσικὴν διδασκομένοις προέταξεν θεωρητικὸν εὐληπτον καὶ συνοπτικόν, παραλλήλως τιθεὶς καὶ Κανόνιον παραλληλισμοῦ τῶν κλιμάκων. Ἐγκρίσει συνοδικῇ συνιστῶντες θερμῶς τὸ βιβλίον τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Ἀγαθ. Κυριαζίδου, προσδοκῶμεν γενναίαν τὴν τῶν μουσικῶν ὑλικὴν ὑποστήριξιν, καθὼς γινώσκοντες μὲν πόσοι κόποι κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου συγγραφέως πρὸς σύμπληξιν τῆς ὀφελίμου βίβλου ταύτης, ἧς ὁ τίτλος «Δύο μέλισσαι», ἀπεκδεχόμενοι δὲ συνέχισιν τῶν ἐν τῇ μουσικῇ καλλίστων τούτων ἐνασχολήσεων, τῶν ἀξίων ἀείποτε πολλῆς ὑλικῆς ἀντιλήψεως.— Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἐπίσης συνιστῶμεν τὴν τοῦ ἑλλ. μουσικοδιδασκάλου κ. Κ. Ἀλ. Ψάχου «Πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς», ἀποτελουμένην ἐξ 20 τυπογραφικῶν φύλλων, τιμωμένην δὲ παρ' ἡμῶν τριῶν χρυσῶν φράγκων προκαταβαλλομένων, τοῦ ὑπολοίπου πληρωθησομένου ἅμα τῇ παραλαβῇ κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ συγγραφέως. Οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίου μουσικῆς πόνοι τοῦ κ. Ψάχου ὡς καὶ αἱ ἰδέαι καὶ θεωρίαι, αἱ ἐν μαθήμασι καὶ διατριβαῖς ἐκτεθειμέναι, εἰσὶ γνωσταί, διὰ δὲ τοῦ βιβλίου τούτου, ἐν ᾧ «ἀποστάς, ὡς γράφει, τῆς πεπατημένης, ἠκολούθησεν ὁδὸν ἐντελῶς πρακτικὴν καὶ πρωτότυπον» ἐπιδιώκει τὴν διδασκαλίαν τῆς θεωρίας τῆς μουσικῆς δι' αὐτῆς ταύτης τῆς πράξεως.

Χοροστάσια.— Τῇ κυριακῇ, ἐν τῷ ἐν Τζιβαλίῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμένικος πατριάρχης, ἀντὶ τῆς 6 δεκεμβρίου, καθ' ἣν ἡμέραν, τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου πανηγυρίζοντος, ἐτελέσθη, ὡς ἡγ-

γείλαμεν, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τὸ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δεινότητος Νικολάου Ζαρίφη μνημόσυνον.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί.— Τῇ δευτέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης διεβίβασε τὰς ἀδελφικὰς αὐτοῦ προσρήσεις διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. ἀρχιεπισκόπου τῷ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ ἄγοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχει πρώτῳ Ἀντιοχείας κ. Σπυρίδωνι, ἐφησυχάζοντι ἐν τῷ κατὰ τὸ Νεοχώριον Ἀγιοταφικῷ Μετοχίῳ, διὰ δὲ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος νῦξάτο τὰ δέοντα τῷ ἐν Μακροχωρίῳ ἐξοχ. Σπυρίδωνι Λαζαρίδῃ ἐφέντῃ καὶ διὰ τοῦ τριτεύοντος τῷ βοηθῷ καπουκεχαγιᾷ τῶν Πατριαρχείων ἐνδοξ. Σπ. Κωνσταντινίδῃ ἐφέντῃ — τῇ τρίτῃ, μνήμη Εὐγενίου μάρτυρος, τηλεγραφικῶς συνεχάρη τοῖς ἐορτάζουσι τῷ τε πανιερ. μητροπολίτῃ Βαριαλούςκας καὶ Βιχάτς κ. Εὐγενίῳ καὶ τῷ ἐν Σόφίᾳ διπλωματικῷ πράκτορι τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐγενίῳ Ζαλοκώστῃ, καὶ διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος τῷ θεοφίλ. ἐπισκόπῳ Συννάδων, προϊσταμένῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἐν Γαλατῇ — προχθὲς πέμπτην, νῦξάτο τὰ δέοντα διὰ μὲν τοῦ Μ. ἀρχιεπισκόπου τῷ ἐξοχ. ὑποστρατήγῳ ἱατρῷ Λευθεράκῃ πασᾷ, διὰ δὲ τοῦ τριτεύοντος τῷ ἐνδοξ. Ἐλευθερίῳ Ταπεινῷ ἐφέντῃ, δικηγόρῳ — καὶ σήμερον διὰ τοῦ δευτερεύοντος τῷ πανοσιολογ. ἀρχιεπισκόπῳ καὶ ἐπιτρόπῳ τῆς ἱερᾶς μονῆς Σινᾶ κ. Δανιὴλ, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ.

Ὁφθίμια πατριαρχικῆς αὐλῆς.— Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν, ἐν τῷ ἐν Τζιβαλίῳ ναῷ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχειροθέτησεν ἀρχιεπισκοπικὴν τοῦ πατριαρχ. ἀποστολικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τὸν ἀπὸ διετίας ἐν τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ καὶ προηγουμένως ἐν Ψαμαθίᾳ (ἐν τῷ Ἀγίῳ Κωνσταντίνῳ) προϊστάμενον πανοσιολογ. κ. Μελέτιον Λουκάκην, ἀμείβων τὴν χρηστὴν αὐτοῦ πολιτείαν καὶ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐπισκέψεις.— Τῇ δευτέρᾳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ παρ' ἡμῶν ἐπὶ βραχὺ διατρίψας ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Πᾶνος Μ. Κουρτζῆς ἐπὶ τῇ εἰς Μιτυλήνην ἀναχωρήσει αὐτοῦ, ὃν ἀντεπεσκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος. — Προχθὲς δ' ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. οἱ ἐξ Ἀθηνῶν αὐτοκράτορικοὶ

ἀπεσταλμένοι ἐξοχ. στρατηγὸς Μασσάσια καὶ Ἀπο Χαϊλὲ Μαριάμ.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.— Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, τελουμένης ἐν Ψαμαθίᾳ τῆς κηδείας τῆς εὐσεβοῦς δεσποίνης Κυριακῆς Ν. Παπαδοπούλου, τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως αὐτῆς πατριαρχικὰς εὐχὰς ἠρμύνευσεν ὁ ἐκ τῶν πατριαρχ. διακόνων ἱερολογ. ἱεροκέρυξ κ. Χρυσόστομος. — Προχθὲς δὲ ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιεπισκόπου τῷ ἀξιοτίμῳ διευθυντῇ τῶν τροχιδορόμων κ. Περδικάρῃ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς θανούσης αὐτοῦ συζύγου Καικιλίας.

Γάμοι.— Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὸν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Σταυροδρομίῳ τελεσθέντα γάμον τοῦ ἐλλογ. κ. Ἐμμ. Ταβανιώτου διευθυντοῦ τῆς «Βοσπορίδος» μετὰ τῆς διαπρεπῆ θέσιν κατεχούσης ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων δεσποσύνης Κορνελίας Α. Πρεβεζιώτου, ἠρμύνευσεν αὐτοῖς τὰς ὑπὲρ εὐδαιμονίας αὐτῶν εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας. — Προχθὲς δὲ, κατὰ τὸν ἐν τῷ ναίσκῳ τῆς βασιλ. Ἑλλ. πρεσβείας τελεσθέντα γάμον τοῦ δ' διεργμνέως τῆς πρεσβείας κ. Γ. Κ. Λαγουδάκη μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἀντιόπης Κοσμᾶ πασᾶ, ἀντιναυάρχου, παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. εὐχόμενος τὰ δέοντα ὁ πανοσ. Μ. Ἀρχιεπίσκοπος. Παράνυμφος ἦν ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης, παρῆσαν δ' ἐν τῇ γαμνλίῳ ἱερᾷ τελετῇ ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Γ. Σήμιτς καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενείου.

Σωματεῖα.— Κατὰ τὴν τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ γενομένην ἐτησίαν πανήγυριν τῆς ἀπὸ τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐτῶν περίπου λυσιτελῶς ἐργαζομένης Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ταταούλων, προέστη ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Σεραφεῖμ, ὃς ἐτέλεσε καὶ τὴν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ΜΓ' ἔτους τῆς Ἀδελφότητος ἱερὰν λειτουργίαν μετὰ καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Παμφίλου.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες.— Μετὰ χαρᾶς εἰδομεν τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδοσιν νέας ἐλληνικῆς ἐφημερίδος, «Κόσμου», εἰς σχῆμα μικρὸν, ἥτις ἔσται, καθὼς ἐαυτὴν ἐπιγράφει, ὄργανον τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ὁμογενῶν. Ἡ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐτησία συνδρομὴ 30 φράγκα χρυσᾶ. Ἡ

ἔλη μετ' ἐπιμελείας ἐκλελεγμένη. Τὸ ὄνομα τοῦ συντάκτου καὶ διευθυντοῦ κ. Πέτρου Κωνσταντινίδου στερρόν ἐστι συστατικὸν ἐθνικῆς πορείας τῆς ἐφημερίδος, ἥτις εὐχόμεθα νὰ παραμένη πάντοθεν ἀνεπηρέαστος.

Ἑκκλησιαστικὴ μουσικὴ.—Καθὰ ἡ ἐν Ἀθήναις καλλίστη μουσικὴ ἐφημερίς «Φόρμιγξ» ἀναγγέλλει, ἡ ὑπὲρ τῆς πατρίου ἱερᾶς μουσικῆς ἐκκλησιαστικὴ μέριμνα ἐξεδηλώθη διὰ τρόπον ἀποτελεσματικωτάτου ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἐν ᾧ πολλαχοῦ ἐσημειώθησαν κρούσματα ξενομανίας ἀντεθνικῆς ἐν τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ. Τῶν ἀξιοτίμων ἐπιτρόπων τοῦ κατὰ τὴν Πλάκαν (Ἀθηνῶν) ναοῦ τῆς θείας Μεταμορφώσεως τολμυσάντων νὰ εἰσαγάγωσιν ἐν αὐτῷ τὴν τετραφώνον μουσικὴν, τὸ γραφεῖον τῆς ἱερᾶς μνητροπόλεως Ἀθηνῶν, καλέσαν τοὺς ἱερεῖς τοῦ ναοῦ διέταξε νὰ μὴ λειτουργήσωσιν ἐν τῷ ναῷ ὅταν ἰδῶσιν ἐγκαθιδρυόμενον τὸν τετραφώνον χορὸν, ἀπειλῶσαν αὐτοὺς ἀργίαν ἐν παράβασιν τῆς κυριαρχικῆς διαταγῆς. — Ἐκ τῆς «Φόρμιγξ» μανθάνομεν ὅτι ἀπὸ διετίας ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ ὑφίσταται Σύλλογος τῶν φιλομούσων λεγόμενος, σκοπῶν καὶ τὴν ὑποστήριξιν καὶ διάδοσιν τῆς ἑλληνικῆς ἢ βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἐν δὲ μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου σκοποῦ καθώρισε τὴν ἴδρυσιν μουσικῆς σχολῆς. Ὁ σκοπὸς οὗτος ἀξίος πάσης ὑποστηρίξεως.

Ἅγιον Ὅρος.—Ὡς ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μετόχιον τῆς ἱερᾶς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Σίμωνος Πέτρας μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ναοῦ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐκ βάθρων ἀνεκαινίσθη δαπάναις τῆς μονῆς ταύτης στερεὸν καὶ καλλιπρεπές. — Κατ' ἐπιστολὰς ἐκεῖθεν, ἔνεκα τῆς ἐκνόμου πολιτείας μοναχῶν τινῶν τῆς τοῦ Ζωγράφου μονῆς, ἀπεβλήθησαν ἐξ αὐτῆς ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν τέως μοναχοί, ὧν ἡ διαγωγὴ προὔκალεσε καὶ τὴν ἐξώθεν ἐπέμβασιν. Οἱ τιμωρούμενοι ἀριθμοῦνται εἰς 25—30.

Ἑκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.—Τὸ παρὸν φύλλον τῆς «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ὡς καὶ τινὰ τῶν κατὰ τὸ ληξάν φθινόπωρον ἐξετυπώθησαν ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου, ὡς ἐκτυπωθήσονται καὶ τὰ δύο προσεχῆ. Ἐντεῦθεν ἡ παρατηρούμενη οἶονεὶ βραδύτης ἐν τῇ ἀποστολῇ τῶν φύλλων τῶν ἐν ταῖς πλησιοχώροις τῇ πρωτευούσῃ πόλεσι καὶ κώμας συνδρομητῶν.

Ἑκκλησία Ἱεροσολύμων.

Ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Θαδωρίον κ. Στέφανος Ἀθηνῶν, ἀποχιρετίσας ἐγκρίτως τὴν Α. Θ. Π., ἀνεχώρησε προχθές, πέμπτην, διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῶν «Θελήσεων Δικπορθμεύσεων» εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐκ μέρους τοῦ παναγ. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου προὔπεμφεν αὐτὸν ἄχρι τοῦ ἀτμοπλοίου, τὰς ὑπὲρ κατευοδώσεως αὐτοῦ πατριερχικὰς εὐχὰς ἐρμηνεύων, ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Ἀθηνᾶγόρας.

Νέα Σιών.—Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐξ ἀβλεψίας ἐν σελίδι 563 στήλη α', στίχῳ 38 παρεξέφρησε τὸ λάθος τοῦ γραφῆναι τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις περιοδικὸν «Νέα Σιών» ὡς ὄργανον τῆς Ἑκκλησίας Ἀλεξανδρείας. Ἐπανορθώμεν τὸ παράπτωμα, εἰ καὶ πολλὰς μνησθέντες τοῦ ἀξιανχνώστου τούτου περιοδικοῦ συνεστήσαμεν αὐτὸ ὡς ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἀγίας Γῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Δημοσιεύσαντες ἐγκαίρως τὰ περὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ συζητούμενης ἐκκλησιαστικῆς μεταρρυθμίσεως, ἐκδίδομεν σήμερον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου δύο ἐκθέσεων τὴν ἐκτενεστέραν, ὑποβληθεῖσαν τῇ μελέτῃ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ πανιερ. ἀρχιερέων. Τὴν μετὰφρασιν ἐφιλοπόνησε, χάριν τῆς «Ἑκκλησ. Ἀληθείας» μετὰ προθυμίας εὐγενεστάτης, ὁ ἐν Μόσχᾳ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Βατοπεδινός, ἡγούμενος τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου τοῦ πατριαρχικοῦ Οἴκου. Θρόνον· Ἐχει δ' οὕτω·

«Ἡ διὰ πρᾶξεως τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου ὑπὸ χρονολογίαν 18—22 μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν γενικαῖς γραμμαῖς διχογραφείσα μεταρρυθμίσεις παντὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος, τοῦ ἰσχύσαντος κατὰ τὴν ἐπὶ δύο αἰῶνας περίοδον τῆς συνοδικῆς διοικήσεως, παρουσιάζει μεγάλαν μεταρρυθμίσιν, περιλαμβανούσῃ τὴν πνευματικὴν ζωὴν πάσης τῆς χώρας, καὶ ἐγείρει πληθὺν σπουδαιοτάτων καὶ λίαν ἐνδιαφερόντων ζητημάτων, ἀπαιτούντων εὐρεῖν προκταχρητικὴν ἐπεξεργασίαν, δυνατὴν διὰ μόνης τῆς συμμετοχῆς ἀνδρῶν κατὰ βᾶθος γινωσκόντων τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑκκλησίας γενικῶς, ἰδιαιτέρως δὲ τὸ ἰσχύον σύστημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, περικτενῶ δὲ τὴν ἀμοιβαίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων κατανόησιν. Αὕτη ἡ σύγκλητος τοπικῆς Συνόδου ἔχει ἀνάγκην ἀκριβοῦς κηθορισμοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κανονικῶν διατά-

ξων καὶ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας, καταρτισμοῦ αὐτῆς ἐν ὀρισθησομένῃ τάξει, ἐξετάσεως καὶ διακονίσεως ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ὀργανισμοῦ προσωρινοῦ πρὸς χειραγωγίαν καὶ προετοιμασίαν ὀργάνου τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου. Ἡ ἐν τῇ Συνόδῳ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐὰν ἤθελε κριθῇ τοιαύτη ἀπαράιτητος, θὰ προκαλέσῃ ἐκτάκτως δυσχερές καὶ πολὺ-πλοκὸν ζήτημα ἐν τῇ ἐπὶ μέρους ἐργασίᾳ πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, τοῦθ' ὅπερ ἐν τῇ πραγματοποιήσει αὐτοῦ πιθανὸν νὰ προκαλέσῃ δυσαρεσκείας, δυσκολίας καὶ ἄλλας δυσχερείας.

Ἐν τῇ σειρά τῶν ζητημάτων, ἅτινα συμφώνως τῇ πράξει τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου ἀπὸ 18—22 μαρτίου ἐ. ἔ. ὑπόκεινται εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Συνόδου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ ζήτημα διαιρέσεως τῆς Ρωσσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μητροπολιτῶν μετὰ τοῦ δικαιοῦματος τοῦ συγκαλεῖν ἐπαρχιακὰς Συνόδους καὶ τῆς εἰς αὐτάς παραπομπῆς ὑποθέσεων δευτερευούσης σημασίας ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Αἱ ἐπαρχιακαὶ αὐτονομίαι ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει εἰς τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ προήρχοντο κατὰ μέγα μέρος ἕνεκα διαφόρων συνθηκῶν, ἐκ τῶν ἑτερογενῶν στοιχείων καὶ τῆς τοπικῆς ἐκτάσεως τῶν περιφερειῶν, ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν μέσων συγκοινωνίας μεταξὺ αὐτῶν, ἐκ τῆς ἱστορικῆς καταγωγῆς τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐρειδομένων ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ κύρους τῶν πρώτων κηρύκων τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἄλλων. Μέχρι τῆς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν ρώσων αὐτοκρατόρων συνενώσεως πάσης τῆς Ρωσσίας ὑφίσταντο ἰδιαίτεροι περιφέρειαι ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἐν τοῖς ὅροις τοῦ Μοσχοβιτικοῦ βασιλείου, τῶν δυτικῶν χωρῶν καὶ τοῦ Καυκάσου. Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις παρ' ἡμῖν δὲν ὑφίστανται ἀντιπρόσωποι αὐτονομῶν περιφερειῶν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει· δὲν ἐπιτρέπεται οὐχ ἥττον νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὕπαρξιν ἐξαίρετικῆς ἀποστολῆς προκειμένης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἐν διαφόροις σημείοις τῆς αὐτοκρατορίας καὶ χρησιμευούσης ὡς θεμελιώδους βάσεως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἐπαρχιακῶν ἢ νομαρχιακῶν αὐτονομιῶν. Τοιαύτην ὕπαρξιν ἰδιαίτερας, ὡς εἰπεῖν, ἀποστολῆς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρούσωμεν καθ' ἅπασαν τὴν δυτικὴν Ρωσίαν, ἐν ᾗ ὑπάρχει εὐρὺ στάδιον πρὸς ὑπερσπισιν τῆς ὀρθοδοξίας ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους πάλῃ. Εἰς τὰς ἀνατολικὰς διοικήσεις καὶ περιφερείας τῆς Ρωσσίας, ἐνθα μέγας ἀριθμὸς ἄλλογενῶν προσδοκᾷ τὸ χριστιανικὸν φῶς καὶ ἐνθα προπυλῆδες οὐχὶ αὐτοῦ

Χριστοῦ προκαλεῖ ἀκαταπόνητον χριστιανικὴν ἐργασίαν ὑπὸ μίαν κοινὴν καὶ συστηματικὴν χειραγωγίαν τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τέλος εἰς τὸν Καυκάσον, ἐνθα καὶ μέχρι τοῦ νῦν διετηρήθη ἡ μνήμη περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνθα ὡσαύτως εὐρὺ ἀνέφεται τὸ στάδιον τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων ξένων πρὸς τὸν χριστιανισμόν. Ἀλλ' ἡ ἀποκατάστασις ἰδιαίτερων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν καὶ ἐν διαμερίσμασι τοιούτοις, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἱστορικαὶ καὶ θεμελιώδεις πρὸς τούτῳ βάσεις, ἀπαιτεῖται πολλὴ καὶ σπουδαία μελέτη καὶ σκέψις, πρὸ παντὸς δὲ ἀπαιτεῖται ἐπιμέλεια καὶ προσοχή, μήτοι αἱ αὐτονομίαι αὗται εὐρηνται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς κυβερνητικῆς ἐνότητος, ὑποθάλλουσαι οὕτω τὴν μόρφωσιν τῆς ιδέας βαθμιαίας τινὸς πολιτικῆς χειραφετήσεως τῶν ἐν τῇ Δύσει καὶ τῷ Καυκάσῳ χωρῶν.

Ἐπόμενον ζήτημα, ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς συνοδικῆς πράξεως πρὸς καθορισμὸν ἐν τῇ τοπικῇ Συνόδῳ, εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ὑφισταμένων ὀργάνων τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως καὶ τοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῶν συνφθὰ ταῖς ἀρχαῖς τῶν κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἐν τῇ σημερινῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας ὄργανον τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως χρησιμεύει ἡ πνευματικὴ Κονσιστόρια, παρουσιαζομένη ὡς διοικητικὸν δικαστικὸν ἱδρυμα—ἀρχή. Πρὸς χωρισμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου ἀπὸ τῆς Κονσιστορίας καὶ διοργανώσιν αὐτοῦ ἐν μορφῇ καὶ τύπῳ, ἀνταποκρινόμενῳ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως, περιληφθείσης ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν δικαστικῶν νόμων τῆς 20 νοεμβρίου τοῦ 1864 κατεβλήθη μεγάλη ἐργασία ἐν τῇ Συνόδῳ, πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν, διὰ τῆς ἐν αὐτῇ συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας ἱεραρχίας καὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαστικοῦ τμήματος. Τὸ ἐκπονηθὲν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σχέδιον κανονισμοῦ μετὰ πολυχρήμων γνώμων καὶ κρίσεων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἱεραρχῶν καὶ ἄλλων προσώπων πορεπέμφθη εἰς τὴν ἀγιωτάτην Σύνοδον, ἀλλὰ περικιτέρω ὤθησιν δὲν ἔλαβεν. Εὐκαιρον γὺν νὰ ἀναφέρωμεν περὶ τῆς ἐργασίας τούτης ἰδιαίτερος τὸ ἐξῆς, ἐνθα, ἕνεκα τοῦ ἀνακινουμένου νῦν κοινοῦ ζητήματος περὶ ἀναμορφώσεως τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως καὶ τοῦ δικαστηρίου, ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ εἰς αὐτά, ὡς ὕλικόν, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο περιττόν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ χρησιμοποιοιθῇ, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν λοιπὴν προκαταρκτικὴν με-

λέτην τῶν ζητημάτων, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Συνόδου. Ὡς διοικητικὰ ἰδρύματα αἱ Κονιστόρικαι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς παρυσιαζόντων μελῶν μὴ ἐνδιαφερομένων διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς ἐργασίας ἕνεκα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐκυτῶν ἀπαρχιτήτων καὶ ἀμέσων ἱεραικῶν καθήκοντων καὶ μετὰ Γραφείου, ἀποτελουμένου ἐξ ἀνεπαρκoῦς ἀριθμοῦ πενιχρῶς ἐξησφαλισμένων —μισθοδοτούμενων, καὶ κατὰ μέγα μέρος ἡμιστά παρσκευασμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων ἐν τῇ τηρήσει ἀπαρχιωμένων τύπων διεκπεριώσεως, εἰσὶν ἐπιβεβλημένοι διὰ γραπτῶν δικτυπώσεων. Παράλληλως πρὸς τὰς Κονιστόρικας ἀπὸ τοῦ τελευταίου τετάρτου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰς ἀπᾶς τὰς ἐπαρχίας ἀνεφάνη ὁλόκληρος σειρὰ νέων ἐπαρχιακῶν διοικητικῶν ἰδρυμάτων, ἐντελῶς κεχωρισμένων ἀπὸ τῶν Κονιστορικῶν, οἳ εἰσὶ τὰ Συμβούλια καὶ Διευθύνσεις διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ σχολεῖα, διὰ τὰς ἱεραιοποστολάς, διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀδελφότητων, διὰ τὰ βοηθητικὰ ταμεία, διὰ τὰ κηροποιεῖα κτλ. Πάντα τὰ ἰδρύματα ταῦτα συνεννοῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχιερέως. Ἀλλὰ τὸ πολυσχιδὲς τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα τῶν ἰδρυμάτων τούτων, διὰ τὸν ἕνα ἐπίσκοπον, δίχα ἐτέρου μεσάζοντος καὶ βοηθητικοῦ ὀργάνου, ἀντιλαμβάνομένου τοῦ συνόλου τῶν ἐργασιῶν καὶ συμφερόντων τῶν ἐπαρχιακῶν ἰδρυμάτων, δυσχεραίνει εἰς ἄκρον τὴν διεύθυνσιν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν κατὰ τρόπον ὁμοειδῆ καὶ ὁμαλόν. Τοιοῦτοτρόπως ἐγείρεται ζήτημα, ἀπαιτοῦν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν πρὸς διοργάνωσιν πραγματικοῦ τοιοῦτου ἐπαρχιακοῦ ὀργάνου τῆς ἐπισκοπικῆς ἐξουσίας, ὅφ' ἣν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συγκεντρωθῇ πᾶσα ἡ μέχρι τοῦδε κατκενυμένη λειτουργία τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἐπ' ἀνάγκης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι ὑπὸ τὴν παρούσαν κατὰστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου ἀποδίδει ὅλως ἀδύνατος ἡ παροχὴ ἐκ μέρους αὐτοῦ ὑλικῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως, συνεπῶς δὲ οὐδὲ λόγος δύναται καὶ νὰ γείνη.

Μετὰ τοῦτο, κατὰ τὴν ἐν τῇ συνοδικῇ πράξει διαγραφομένην τάξιν, ἔπεται τὸ ζήτημα τῆς ἀγαθοποιῶν διαρρυθμίσεως τῶν ἐνοριῶν ἐν πνεύματι ἡθικο-θρησκευτικῷ, ἀλλὰ καὶ εὐεργετικῷ εἰς ἀνάπτυξιν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀληθῶς ὑπέστη τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἄλλοτε αὐτοκρατορικῶς ἐπικεκυρωμένου τμήματος διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου· ἀλλὰ τότε ἐκρίθη καλὸν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος περὶ ἐπαρχιακῶν ἐποπτειῶν συστήματος, δι' ἧς ἀνετέθη εἰς τὰς ἐνορίας ἡ φροντίς περὶ

ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν διὰ βελτίονος μισθοδοσίας καὶ ἐξασφαλίσεως καὶ ἰδρύσεως ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Ἡ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν ὑψηλῶς κεκυρωμένη διαταγὴ τῆς 12 ἰουνίου 1890, δι' ἧς ἀνετέθη ἡ διοργάνωσις γενικῆς συνελύσεως ὅλων τῶν ἐνοριῶν πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν «στάρост» καὶ ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων καὶ συζήτησιν περὶ τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν, εἶναι ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἰς συμμετοχὴν τῶν ἐνοριῶν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ ἐνοριακαῖς ὑποθέσεσιν. Εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ὑπὸ πολλῶν ἀνεπτυγμένων ζηλωτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀναγνωρίζεται, ὅτι ἡ ἐπωρελὴς διαρρύθμισις τῶν ἐνοριακῶν κοινοτήτων ἐπὶ τῇ βᾶσει κοινοῦ καὶ ὁμοιομόρφου κανονισμοῦ μετὰ τοῦ δικαιοῦματος ἡθικοῦ προσώπου καὶ αὐτονόμου διοικήσεως ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐνορίας, τῇ ἐνεργῷ συμμετοχῇ ἐντοπίου ἐξ ἐνοριῶν σωματείου, θὰ συνετέλει εἰς ἀναζωογόνησιν καὶ ἀνανέωσιν οὐ μόνον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου ἐν τῇ ἐνορίᾳ, ἀλλὰ καὶ ὅλων γενικῶς τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἐν Ρωσίᾳ. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν μνημονευθέντων ζηλωτῶν, εἰς τὰς ἐνοριακὰς κοινότητας δεόν νὰ παρχωρηθῇ οὐ μόνον ἡ διεύθυνσις τῶν ὑλικῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀναγκῶν ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καὶ ἐκπαιδευτικοῖς ἰδρύμασιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιοῦτότροπος διαρρύθμισις τῶν ἐνοριακῶν κοινοτήτων ἀπτεται αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου ἐν γένει, διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐπιμελῆ ἐκ πάσης ἀπόψεως ἐπεξεργασίαν τόσον ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὀργανισμόν τῆς ἐνοριακῆς κοινότητος, τὰ δικαιώματα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐνορίας καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως, ὅσον καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐρεκτὴν καὶ τακτικὴν πραγματώσιν τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ρωσίας δίχα κλονισμοῦ καὶ βλάβης τῶν ὑπαρχόντων ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων, τῶν δι' ἐκκλησιαστικῶν μέσων συντηρουμένων ἀναμφιβόλως τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι πρωτοβαθμίου σπουδαιότητος διὰ τὴν εὐημερίαν τότε τῆς Ἐκκλησίας, ὅσῳ καὶ τῆς Πολιτείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς τελειοποιήσεως τῶν πνευματικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὅπερ ἐπίσης κατὰ τὸ ὑπάρχον διάγραμμα πρόκειται νὰ γείνη ἀντικείμενον συζητήσεως ἐν τῇ συνόδῳ, δίκαιον ν' ἀναφέρωμεν ὅτι τὰ

ἐκπαιδευτήρια ταῦτα μέχρι τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διεκρίθησαν διὰ τὸ μόνιμον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ μορφωτικοῦ αὐτῶν χαρακτηῖρος, καί-
τοι δὲ προεξάλουν τὴν μορφήν σχολῶν ἀπρηχαιωμένου συστήματος καὶ σχολαστικῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ μεθό-
δου, ὑπὲρ τὸ δέον δὲ αὐστηρῶς πειθαρχίας, ἐν τούτοις οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπολυόμενοι τελειόφοιτοι διεκρίνοντο ἐπὶ τῇ διανοητικῇ ἀναπτύξει καὶ ἀγαθῇ τῆς βουλήσεως αὐτῶν διευθύνσει. Ἐκ τῶν τροφίμων τῶν πνευματικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σχολῶν εὐχερὲς νὰ ἀριθμήσῃ πολ-
λοὺς, καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἐξόχου καὶ λίαν ἐπωφελοὺς δράσεως ἀνδρῶν, οἵτινες ἐδράσαν εἰς ὅλα τὰ στάδια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου. Ἡ εἰσαχθεῖσα εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον ἐν ταῖς ἐκκλη-
σιαστικαῖς σχολαῖς διδασκαλίᾳ ποικίλων καὶ πολυωνύ-
μων μαθημάτων μετ' ἐξωγαμμένων καὶ εὐρέων προγραμ-
μάτων, ἀπαιτοῦντων οὐχὶ τόσῳ βαθεῖαν μελέτην καὶ κατανόησιν, ὅσῳ μηχανικὴν ἰδιοποίησιν τῶν διδασκο-
μένων, πρόσθετος δ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν διαρκῆ ἐν τοῖς τελευταίοις ἰδίᾳ χρόνοις μεταβολὴν τῶν διευθυνόντων τὰς σχολὰς ταύτας προσώπων, δι' ἣν ἡ διδασκαλικὴ ὑπηρεσία κατέστη οἰονεὶ ὁδοιπορικὸς σταθμὸς διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγὴν, τοῦθ' ὅπερ ἐπέδρασεν ἐπιβλα-
βῶς εἰς τὴν κατὰστασιν τῶν πνευματικῶν διδασκαλη-
ρίων· μέγα μέρος τῶν γνώσεων τῶν ἀποκτηθεισῶν ἐκ τῶν διδασκαλικῶν βιβλίων, ἀναπτύσσει μονομερῶς καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν ἐκκνότητά τοῦ ἰδιοποιεῖν τὰς γνώσεις, ἀλλὰ δὲν δίδει γενικὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν· αἰσι-
χνὴ καὶ μεταβολαὶ τοῦ διαπαιδαγωγικοῦ συστήματος, πη-
γάζουσαι ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῶν διευθυνόντων προσώ-
πων, προκαλοῦσι τὴν χαλάρωσιν τῆς πειθαρχίας, κατα-
φανῇ γενομένην κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐν γένει σχολὰς διὰ πολυχρήμων ἀτα-
ξιών. Τοιαύτη κατὰστασις πραγμάτων ἐπ' ἀληθείας ἀπαιτεῖ τὴν λήψιν αὐστηρῶς ἐσκεμμένων μέτρων· ἐκτὸς τούτων δέον νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχή καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ὅτι δηλονότι σημαντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς ἐκκλη-
σιαστικαῖς σχολαῖς ἐκπαιδευμένων μετὰ τὴν ἀποπε-
ράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, συχνότερον δὲ οἱ ἐκ τῶν καλλιτέρων, ἀσπάζονται στάδιον οὐδὲν ἔχον κοι-
νὸν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν. Ἡ ἀπώλεια αὕτη τυγχάνει κατ' ἐξοχὴν βαρεῖα καὶ αἰ-
σθητὴ εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἰδίᾳ ἐπαρχίας τῆς Σι-
βηρίας, ἐνθα κατ' ἔτος μένει μέγας ἀριθμὸς κενῶν ἱε-
ρατικῶν θέσεων, καθὰ δὲ καὶ ἐκ πείρας ἐδείχθη, οὐδὲν ἐκβιαστικὸν μέτρον δύναται νὰ προφυλάξῃ τὴν Ἐκκλη-
σίαν ἀπὸ τῶν ἀπωλειῶν τούτων· οἰκοθεν δὲ γεννᾶται τὸ ζήτημα ἰδρύσεως τοιούτων θεολογικῶν σχολῶν

μετὰ συντετμημένου ὁμοιομόρφου προγράμματος, αἵτι-
νες θὰ ἐχρησίμευον ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν προπα-
ρασκευὴν ὑποψηφίων ἱερέων, ἐπιτροπομένης ἐν αὐταῖς τῆς εἰσαγωγῆς παίδων ἀποφοιτησάντων ἀπὸ τῶν ἐνο-
ριακῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολῶν ἄνευ διακρίσεως κοι-
νωνικῆς τάξεως.

Ἐξ ὅλων τῶν ζητημάτων, τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν συνοδικὴν συζήτησιν, ἥττον δυσχερὲς παρουσιάζεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν νόμων, τῶν ἀφορώντων τὸν τρόπον προσκτήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἐμφανῶς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει προβάλλει τὸ ζήτημα μεταβολῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου, τοῦ κανονίζοντος τὸ δικαίωμα κτήσεως ἀκινήτου περιουσίας οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν μοναστη-
ρίων καὶ ἐπισκοπῶν, ὅπερ δικαίωμα ἐστὶν ἐκπεφρασμέ-
νον ἐν τοῖς πολιτικοῖς νόμοις καὶ ὅπερ διὰ τὴν πρός-
κτησιν ἀκινήτου περιουσίας δι' ἀγορᾶς, δωρεᾶς ἢ ἀφιε-
ρώματος ὑποχρεοῖ τὴν λήψιν ὑψηλῆς ἀδείας. Διὰ τὸ μακρὸν καὶ ἐκτεταμένον χρονικὸν διάστημα ἀδύνατον ν' ἀναφέρωμεν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ περιορισμὸς οὗ-
τος θὰ παρεκώλυε τὴν σύνταξιν πράξεων, ἐπικυρουσῶν τὴν προσκτωμένην περιουσίαν. Ἀλλ' ὁ περιορισμὸς οὗτος, ὁ ὑποχρεῶν τὴν ἐπαρχιακὴν καὶ κεντρικὴν συ-
νοδικὴν διοίκησιν εἰς ἐπιθεώρησιν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων, προφυλάττει τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μονα-
στήρια ἀπὸ τῆς χρήσεως ἀχρήστων δι' αὐτὰ, ἀνωφελῶν, φιλονεικουμένων καὶ ὁμοίως φύσεως κτημάτων. Ἐνεκα τούτου θεωρεῖται σκόπιμον ἵνα σὺν τῇ μεταβολῇ τοῦ ὑπάρχοντος περιορισμοῦ, ἐὰν αὕτη ἐθεωρεῖτο ἐπιθυμη-
τὴ, καθορισθῇ τοιαύτη τάξις καὶ ἀπόφασις εἰς πρόσ-
κτησιν ἰδιοκτησίας, ἥτις θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ὑπαρξίν τοῦ δικαίωματος τούτου ἐπ' ὧρελείᾳ τῶν ἐκκλησια-
στικῶν συμφερόντων, δὲν θὰ ἦτο δὲ περιττὸν νὰ ἐπι-
στηθῇ ἡ προσοχή κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν νόμων περὶ κτήσεως ἐκκλησιαστικῆς ἰδιοκτησίας, εἰς τὴν ἐπομένην ἀνωμαλίαν νόμος τῆς Πολιτείας (τόμος Χ τμημ. Ι. Πολιτ. νόμ. ἐκδ. 1900 ἀρθρ. 698) δὲν ἀνα-
γνωρίζει διὰ τὸν κληρὸν ὡς τάζειν κοινωνικὴν δικαίω-
μα ἠθικοῦ προσώπου κατὰ τὴν πρόσκτησιν ἀκινήτου περιουσίας· συμφώνως τῷ νόμῳ τούτῳ εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἤθελε γείνη ἀνάγκη νὰ κτήσῃται ὁ κληρὸς ὡς ἰδίᾳ διὰ τὰς ἑαυτοῦ ἀνάγκας περιουσίαν ἀκινήτου δι' ἰδίων μέσων, ἡ περιουσία αὕτη δέον νὰ ἐπικυρωθῇ οὐχὶ εἰς ὄνομα τοῦ πραγμα-
τικοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ κληροῦ, ἀλλ' εἰς ἰδανικὸν ἠθι-
κὸν πρόσωπον, ἐπαρχιακὴν ἀρχὴν ἢ ἐκπαιδευτικὸν ἱδρυμα, ἥτις ἔχουσι δικαίωμα νομικοῦ προσώπου. Γενήσεται ἄρα ἀνάγκη ἐν τῇ συζητήσει τοῦ ζητήμα-

τος τούτου νὰ ἐκχωρηθῶσιν εἰς τὸν κλῆρον τὰ μνημονευθέντα δικαιώματα.

Ἀναφορικῶς τῶν ἐπαρχιακῶν συνελεύσεων, ζητήματος περιλαμβανομένου ὡσαύτως ἐν τῇ καταλόγῳ τῶν ἀντικειμένων, τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Συνόδου, θὰ γείνη πραγματικὴ ἀνάγκη νὰ ἀποφασισθῇ διάταξις ἐκ πείρας ὑπαγορευομένη, δι' ἧς νὰ καθορισθῶσι τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας, ἢ προσήκουσα θέσις καὶ σημασία αὐτῶν ἐν τῇ σειρά τῶν ἐπαρχιακῶν ἰδρυμάτων. Αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ Σεμιναρίου κανονισμοῦ τοῦ 1867 εἰδικῶς ἀφορῶντος εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν Σεμιναρίων καὶ λοιπῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων καὶ παρθενωγείων, συγκροτηθεῖσαι συνελεύσεις τυχέως ἐξηναγκάσθησαν νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τῶν στενῶν τούτων ὁρίων, τῇ ὑποδείξει δὲ τῶν κατ' ἐπαρχίας ἀρχιερέων καὶ ταῖς ἀνάγκαις τοῦ βίου, νὰ σκεφθῶσιν καὶ περὶ τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν ὅλης τῆς ἐπαρχίας. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν συνελεύσεων ἐγένετο φροντίς περὶ ἐξευρέσεως μέσων οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων χρησίων ἰδρυμάτων, τ. ἔ. ἱεραποστολικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Χάρις εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας ἐν πολλαῖς τῶν ἐπαρχιῶν διεμορφώθησαν ταμεῖα συντάξεων, ἀλληλοβοηθειῶν, ταμειωτηρίων εἰς ἐκχώρησιν δανείων, κηροπηγείων, ἀποθήκων διαφόρων ἐκκλησιαστικῆς χρήσεως ἀντικειμένων, οἷον οἴνου, ἐλαίου, θυμιάματος, ἱερῶν σκευῶν, ἀμύλων κτλ. Ἀλλὰ σὺν τούτοις δὲν πρέπει νὰ διέλθῃ ἀπρακτῆρτον καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις τὰ συμβούλια ταῦτα ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν γενικῶν τῆς ἐπαρχίας ἀναγκῶν ἰδιοποιήθησαν δικαίωμα πληρεξουσίων οἰκοκυρίων, ἐπιτρεπόντων ἑαυτοῖς οὐχὶ μόνον τὸ δικαίωμα συλλογῆς διαφόρων ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ βούλησιν διαχειρίσιν αὐτῶν, καταστρατηγοῦντα τὰς σχετικὰς διατάξεις. Τινὲς τῶν πνιερωτάτων ἀρχιερέων ἐπωφελοῦμενοι τῆς εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας προσελεύσεως ἐκ διαφόρων τῆς ἐπαρχίας μερῶν ἱερέων, πολλάκις ἀπλουστάτων, ἔρχονται μετ' αὐτῶν εἰς συνουμίαν καὶ συζήτησιν καὶ περὶ ἠθικο-θρησκευτικῶν ζητημάτων, δεικνύοντες τοιοῦτον τρόπον τὴν ἄμεσον πρὸς αὐτοὺς ποιμαντορικὴν σχέσιν, συνάμα δὲ καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν καὶ γινώσκιν τοῦ ἐνορικοῦ βίου, πρᾶγμα ὅπερ καθίσταται αὐτοῖς ἀδύνατον κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν περιοδεῖν. Ἡ σπουδαιότης τοιαύτης ζωῆς καὶ ἀμοιβαίας ἐπικοινωνίας τοῦ ἐπισκόπου πρὸς τοὺς ἱερεῖς, γενικῶς διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἶναι ἀναμφήρι-

στος. Διὰ τοῦτο γεννᾶται τὸ ζήτημα, δὲν πρέπει ἄρα γε αἱ ἐπαρχιακαὶ συνελεύσεις νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν σημασίαν βοηθητικοῦ παρὰ τῇ ἐπισκόπῳ ὄργανου οὐχὶ μόνον διὰ ζητήματα ὑλικῶν, ἀλλὰ καὶ ἠθικο-θρησκευτικῶν ἀναγκῶν;

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τοῦ κλήρου εἰς τὰ κοινωνικὰ καθιδρύματα, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τῆς πολιτείας καὶ τοῦ δήμου, συμφῶνους πρὸς τὰς συνοδικὰς τοιαύτας, ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου δύνανται νὰ μετέσχωσιν εἰς τὰ τῶν δημοτικῶν καθιδρυμάτων μόνον ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἀπεσταλμένων τῆς ἐπαρχιακῆς ἀρχῆς. Τὰ μέλη τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκκλησίας, δικόνων, ἀναγνωστῶν κτλ. δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἢ νὰ ἐκλεγῶσιν οἱ ἴδιοι ὡς τοιοῦτοι, εἰ καὶ ἡδύναντο νὰ ἔχωσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα.

Διὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου ζητημάτων, ὑποκειμένων εἰς τὴν μελέτην καὶ συζήτησιν τῆς τοπικῆς Ρωσικῆς Συνόδου, ἐξαντλεῖται, ὡς εἴκοι, σειρά ὅλη ἀντικειμένων, περιληφθέντων ἐν τῇ εἰς τὴν Α. Α. Μ. ὑποβληθείσῃ ἐκθέσει τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑψηλῆς ἀποφάσεως, τῆς περιελημμένης ἐν τῇ συνοδικῇ ἐκθέσει περὶ συγκλήσεως Συνόδου, εἰς κανονικὴν μελέτην ὑπόκεινται καὶ ἀντικείμενα θρησκευτικὰ, περὶ ὧν ἐν τῇ συνοδικῇ πράξει οὐδεὶς γίνεται λόγος. Ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸν εὐρύτατον τοῦτον κατάλογον τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν μελέτην, ἐπικύρῳσιν καὶ ἐκκαθάρισιν ἀπὸ διαφορῶν τυχόν ἀνταρκειῶν, ὁμοίως ἀπαιτεῖται προκαταρκτικὴ ἐπεξεργασία τῇ συνεργασίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης.

Ἐν ἐκ τῶν τοιούτων ζητημάτων, ὅπερ δύναται τις νὰ προῖδῃ ἀπὸ τοῦδε, εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς: Ποία εἶναι ἡ θέσις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς παλαιοπίστους, τοὺς αἰρετικούς καὶ ἑτεροδόξους μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ ἀνεξιθρησκείας ὑψηλοῦ οὐκαζίου τῆς 17 ἀπριλίου ἐ. ἔ. Διὰ τοῦτο εὐκαίον ἂν εἴῃ ὅπως προκαταρκτικῶς ὁρισθῇ, δύναται ἄρα γε καὶ κατὰ πρῶτον τάξιν νὰ ὑποκινηθῶσιν ὅμοια ζητήματα.

Ἐνεκκ λοιπὸν τῆς σπουδαιότητος τῶν εἰς ἐξέτασιν καὶ μελέτην τῆς τοπικῆς Συνόδου κατεστρωμένων ζητημάτων, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν περαιτέρω ὅτι οἱ πνιερῶτατοι ἀρχιερεῖς μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς τοπικῆς Συνόδου δέον νὰ μελετήσωσι προσεκτικῶς τὰ ζητήματα, ἐξ ἴσου δὲ καὶ περαιτέρω καὶ ἡ τοπικὴ Σύνοδος ὀρεῖται νὰ ἔχῃ πρὸ αὐτῆς ὅλον τὸ πρὸς μελέτην τῶν εἰρημένων ζητημάτων ἀπαράκλητον ὑλικὸν ἐπε-

ξεργασμένον καὶ διατεταγμένον συστηματικῶς, ἡ ἀγιωτάτη Σύνοδος δι' οὐκαζίου ἀπὸ 17 ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 8 ἀνέθετο τοῖς κατ' ἐπαρχίας ἀρχιερεῦσιν, ἵνα διὰ τὴν μελέτην τῶν εἰρημένων ζητημάτων καὶ ἐπεξεργασίαν προσκαλέσῃσι πρόσωπα ἄξια ἐμπιστοσύνης καὶ ἱκανὰ ἵνα προσενέγκωσι τὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συνεργασίαν, τὴν δὲ γνώμην αὐτῶν υποβάλλωσιν εἰς τὴν ἀγιωτάτην Σύνοδον οὐχὶ βραδύτερον τῆς 1 δεκεμβρίου 1905 διὰ τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν καὶ συστηματοποίησιν τῆς προσαχθησομένης ὕλης μετὰ τῶν οἰκείων κρίσεων».

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἱερά Σύνοδος.—Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀξιοχρέῳ μερίμνῃ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ θεοῦ κηρύγματος, «παρεκάλει καὶ αὐτὴς» —ὡς γράφει ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος»—τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅπως ἐγγράψῃ ἐν τῷ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους τὴν ἀπαιτούμενην πίστωση πρὸς διατήρησιν ἱεροκηρύκων ἐν πάσαις ταῖς ἐν Ἑλλάδι ἐπισκοπαῖς, διότι νῦν ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμέναι πίστώσεις δι' εἴκοσι μόνον ἱεροκήρυκας.—Ἐπίσης παρεκάλει ἡ Ἱερά Σύνοδος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὅπως εὐχεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα πρὸς ἀφορολόγητον εἰς τὸ ἐλληνικὸν βασιλεῖον εἰσαγωγὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένου Ἡμερολογίου τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κερκύρας.—Τῇ 13 τοῦ νοεμβρίου ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ Κερκύρας ἱερὸν μνημόσυνον, πρωτοβουλία τοῦ πανιερ. ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας κ. Σεβαστιανοῦ τοῦ καὶ τὴν ἀνάμνησιν θυσίαν προσαγγηγόντος, ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων Κερκύρας καὶ τῶν εὐεργετῶν τῆς ὀρθοδόξου αὐτοῦ κοινότητος, παριστάμενων εὐλαβῶς πολλῶν ὀρθοδόξων, τιμῶντων τὴν μνήμην τῶν τῷ καθήκον αὐτῶν ἐπιτελεσάντων.—Ἐπίσης τῇ 6 νοεμβρίου μηνὸς ἀελιτανεύθη ὁ προστάτης ἱεράρχης ἡτοι τὸ σεπτὸν λείψανον τοῦ πολιούχου Κερκύρας ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀπολυτρώσεως τῆς νήσου ταύτης ἀπὸ τῆς ἐνοκηψάσης ἐν ἔτει 1673 πανώλους.—Ἐν Κερκύρῃ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπόπειρά τις ἐγένετο πρὸς διανομὴν ἀντιτύπων τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀποκεκηρυγμένης καὶ βλασφημίου ἐκχυδαίσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Εἰδήσεων» (Κερκύρας) ἡ τὴν ἀπαισίαν ταύτην εἶδεν ἡμῖν μεταδίδουσα προστίθησιν ὅτι οὐδὲν εἶδε κατὰ τῆς ἀσεβείας ἐνεργούμενον ὑπὸ τοῦ πανιερ. ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κεφαλληνίας.—Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς νήσου ταύτης, ὅπου εὐλογίας ἐπιδημία μαστίζει τοὺς ἀπορωτέρους, ἐπιτροπὴ εὐσεβῶν ἐλληνίδων ἀνέλαβε τὸ κοπιῶδες ἔργον νὰ περιέλθῃ τὰ καταστήματα καὶ συλλέξῃ συνδρομὰς πρὸς περιποίησιν τῶν πασχόντων, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν ἐνδυμασιῶν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγθοῦ τοῦτου σκοποῦ συνελέγησαν μέχρι τέλους τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐπέκεινα τῶν χιλίων διακοσίων δραχμῶν.

Ἀρχιεπισκοπὴ Πατρῶν.—Τῇ 23 τοῦ νοεμβρίου μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐν γήρατι βαθεὶ ὁ πρεσβύτερος καὶ σκελλάριος Παντελεήμων Δημητρακάκης, ἐν Κρήτῃ γεννηθεὶς, χειροτονηθεὶς πρὸ ἐξήκοντα τεσσάρων ἐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ 1866 ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, ὅτε ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν Κύριλλος Χαϊρωνίδης διώρισεν αὐτὸν πνευματικόν, τιμῶμενον διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας.—Ἡ πανήγυρις τοῦ πολιούχου Πατρῶν ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη τῇ 30 νοεμβρίου ἐν τῷ ἐν Πάτραις ἐπωνύμῳ ναῷ, ἐν ᾧ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ. Κατὰ χιλιάδας ἡριθμήθησαν οἱ προσκυνηταί. Τῆς πανηγύρεως καὶ τῆς ἱερᾶς λειτουργίας προέστη, ἀδείξας τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἥς ἀποτελεῖ μέλος, ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Οἰτύλου καὶ Γυθείου κ. Παρθένιος, ἐκφωνήσας καὶ τὸν πανηγυρικὸν καὶ πᾶσιν εὐχεστησας.—Τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπείας τῆς διεπούσης τὰ πράγματα τῆς ἀπὸ πολλοῦ χηρεύουσας ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν ἀπεβίωσεν ὁ πρόεδρος πρὸ ἐνός ἔτους καὶ πλέον, μένουσι δὲ, πρὸς τὰ τεθεσπισμένα, δύο μέλη μόνον, οὗ ἕνεκα καὶ μοναστηριακὴ τις ἐκλογὴ μένει τέως ἀνενέργητος.—Διελθὼν ἐκ Πατρῶν πρὸ τινος ὁ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ὕμνηγτης καὶ γραμματεὺς ἰδιαίτερος τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείας Ὁλγας ἐλλόγιμος κ. Γ. Λαμπάκης ὠμίλησε περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ μέλλοντος ἐν Πάτραις ἀνεγερθῆναι μεγάλου ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ὑπὲρ οὗ θέλουσι δαπανηθῇ ἑκατομμύρια, καὶ ἔψεξεν αὐτὸ οὐχὶ ὡς ἐλληνικόν, ἀλλὰ καθὼς ξενίζον· ἔψεξεν ἐπίσης καὶ τὴν τάσιν πρὸς ἐγκλιματισμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς ἐν τοῖς ναοῖς, διότι, δυστυχῶς, ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατρῶν Ἱεροθέου ἦν εἰσηγμένη ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως ἡ τετράφωνος μουσικὴ, καὶ ταύτην ἠνείχετο ἐκεῖνος, ἵπως εὐκαιρίαν τινα κατάλληλον ἀπεκδεχόμενος ἵνα καταργήσῃ αὐτήν.—Περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθηματός ἐν τῇ εὐσεβεῖ κοινότητι τῶν Πατρῶν εὐχάριστους ἡμῖν μεταδίδουσιν εἰδήσεις ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης· διότι τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, μεθ' ὅλας τῆς ἐπηρείξας πραραχόρων ἰδεῶν καὶ διχθολῶν ἀνοήτων, φαίνεται τηρούμενον

ἀκμαῖον. Τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δέκα καὶ πέντε ναῶν ἀνεπαρκῶν ἀποδεικνυμένων ἰδίᾳ διὰ τὸν ἐν κυριακῇ καὶ μεγάλῃς ἑορταῖς ἐκκλησιασμὸν τῶν πιστῶν, ἀνάγκη ἐπέστη νὰ τελῶνται ἀπὸ τινος δύο λειτουργίαι ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως καὶ ἐν τῷ τοῦ Παντοκράτορος· ἐσχάτως ἤρξαντο νὰ γίνωνται δύο λειτουργίαι καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Πρὸς τὴν ἀναρρίπισιν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ θρησκευτικοῦ συγκινήματος ἐν Πάτραις συνετέλεσεν ἡ ἐπὶ τεσσαρκονταετίᾳ πικρικὴ ποιμαντορικὴ ἀρχιεπισκόπων διακρίτων, οἷοι ὁ Μισαήλ, ὁ Κύριλλος, ὁ Δαμασκηνός, ὁ Ἰερόθεος, ἀλλὰ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου ὑπὸ δοκίμων ἱεροκλήρων καὶ τὰ καλὰ θρησκευτικὰ περιοδικὰ, οἷα ὁ «Σταυρός» καὶ ἡ «Θρησκευτικὴ Ἠχώ», ἧτις διὰ τὸ τῆς γλώσσης εὐληπτον, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τοῖς πιστοῖς ὠφελίμων ἀναγνωσμάτων, ὡς καὶ διὰ τὸ τῆς συνδρομῆς εὐτελὲς παντὶ τυγχάνει εὐπρόσκτητος.

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΡΙΦΗ

Τῇ τρίτῃ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ ἐκ Παρισίων ὁ συμβὰς ἐκεῖ θάνατος τῆς σεβαστῆς χήρας Ἑλένης Νικολάου Ζαρίφη. Ὁδοικοντοῦτις τὴν ἡλικίαν ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τὸν αἰώνιον, μεταστᾶσα πρὸς τὸν Κύριον τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, ἐν γῇ ξένη, ἐν ᾗ παραχειμάζουσα περιέθαλπε τὴν κλονισθεῖσαν ὑγίειαν αὐτῆς. Ἡ ἡμετέρα κοινωνία καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐξέχοντες, οἱ μετὰ τῆς μεγάλης τῶν Ζαρίφῶν οἰκογενείας σχετιζόμενοι, βαθεῖαν αἰσθάνονται θλίψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ φιλοπτύχου χριστιανῆς ἑλληνίδος, ἥτις οὐ πρὸ πολλοῦ διετράνωσε δι' ἐγγράφου σπουδαιοτάτου τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας, ὅπερ διέκαιε τὴν χριστιανικὴν αὐτῆς καρδίαν. Ἐγένετο δὲ γνωστὴ καὶ δι' ἐγγράφων ἐπισήμων καὶ διὰ πράξεων τῶν διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων ὅτι, τὰς εὐγενεῖς καὶ φιλανθρώπους παραδόσεις τοῦ οἴκου Ζαρίφη διασώζουσα καὶ τεκμηριούσα, ἀνήγγελλε τὴν διὰ χορηγίας δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου φράγκων μελετωμένην ὑπὸ τε τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς συζύγου καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀποφασισθεῖσαν ἵδρυσιν ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου νοσοκομείου ἐν Σισλίῳ.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Ἑλένης Νικολάου Ζαρίφη ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, καθικόντως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς εὐξαμένη, συνελυσπύθη ταῖς ἐριτίμοις ἀδελφαῖς τῆς ἐν Κυρίῳ κοιμηθείσης Ἀρτεμισία Κ. Πουρναρά καὶ Ἐριφίλη Ζα-

φειροπούλου, αἱ καὶ ἀπέντησαν εὐχαριστοῦσαι τῇ Α. Θ. Π. καὶ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ. Ἐψηφίσθησαν καθικόντως προσεχῇ μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς ὀρισμένης τόσῳ μέγα ποσὸν πρὸς ἵδρυσιν νέου φιλανθρωπικοῦ παρ' ἡμῖν ἀσύλου, ὡς ἐγένετο πρὸ ἑνδεκα ἡμερῶν τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς συζύγου. Διότι φρονοῦμεν ὅτι τὰ πάντα διέθετο καταλλήλως καὶ ἀσφαλῶς ἡ μακαρίτις ἐξασφαλίσασα τὸ εἰς αἰώνιαν μνήμην αὐτῆς τε καὶ τοῦ συζύγου συστηθεσόμενον ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν νοσοκομεῖον. Διότι καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν εὐλογίαν τῶν ἐπιγινόμενων τὸ τοιοῦτοτρόπως ἀλυσμόνητον καθιστάμενον ζεῦγος, τὸ καὶ ζῶν τῆς κοινῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης ἀπολαῖον καὶ μετὰ θάνατον διὰ τῆς μεγάλης ταύτης δωρεᾶς τὴν κοινὴν κατακτῆσαν εὐγνωμοσύνην.

Τῆς εὐγνωμοσύνης ταύτης ἀπελάμβανον καὶ ζῶντες οἱ ἐκ παίδων ἐν εὐμαρείᾳ ζῶντες σύζυγοι. Βλαστοὶ ἀγλαοὶ φαναριωτικῶν οἰκῶν ἐπιφανῶν, διακριθέντων, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ἐν τῇ διοικήσει τῶν καθ' ἡμᾶς κοινῶν πραγμάτων, οἰκῶν πρὸς ἀλλήλους σχετιζόμενων καθὼ καὶ γειτονεούντων, υἱὸς Ἰωάννου Ζαρίφη ὁ μὲν, κόρη τοῦ τότε περιωνύμου Χατζῆ Παναγοῦ ἡ δὲ, διετήρησεν ἀγνὸν τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ ταύτης τεκμήρια παρασχόμενοι κατὰ τὸν ἐπικύρον βίον αὐτῶν. Ἐν τῇ ἀρετῇ ταύτῃ σύμφωνοι, εὐρέθησαν ἐγκαίρως σύμφωνοι καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπεστέρᾳ ἐκδηλώσει τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ὡς ἐτεκμηρίωσεν ἡ ἐπισήμως δηλωθεῖσα τελευταία τῆς μακαρίτιδος Ἑλένης δωρεά. Ἡ συμπλήρωσις καὶ πραγματοποίησις αὐτῆς ἔσται τὸ μέγιστον καὶ ἀκατάλυτον μαυσωλεῖον, ὅπερ ἀνήγειραν ἑαυτοῖς ἀπὸ γνώμης ὁμοφρονούσης ἡ ἄρτι θανοῦσα μετὰ τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς ἀνδρός. Ἐν τῷ μαυσωλεῖον τούτῳ οἱ πάθεσι σωματικοῖς ταλαιπωρούμενοι καὶ ἀνακουφιζόμενοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν μολπὴν ἱλαστήριον πρὸς τὴν πηγὴν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους θέλουσιν ἀναπέμπει ὑπὲρ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν οὕτως εὐαρμοστικῶς ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ διακριθέντων συζύγων, ὧν ἄλυστος ἔσται ἡ μνήμη.

Ῥεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. 426 809